

ПРАВИЛА ДЛЯ АВТОРІВ

Редакція приймає до друку статті членів Українського товариства генетиків і селекціонерів ім. М. І. Вавилова з різних аспектів генетики, селекції, біотехнології, медичної генетики українською, російською або англійською мовою. До статті, написаної англійською мовою, додається український або російський переклад.

Обсяг експериментальних статей зі всіма матеріалами — до 12 сторінок, оглядових — до 26 сторінок машинописного тексту, надрукованих у текстовому редакторі Word через 1,5 інтервали, шрифт № 12, Times New Roman.

До тексту статті додаються направлення голови первинної організації УТГІС ім. М. І. Вавилова, в якій працює автор (автори) та установи, де виконана робота.

Під час написання експериментальної статті потрібно дотримуватись такого плану:

- вказати індекс УДК, назву статті, ініціали та прізвища авторів, повну назву установи (установ), поштову адресу установи (установ). У разі декількох авторів статті біля їхніх прізвищ та установ, у яких вони працюють, вказується один і той самий верхній цифровий індекс;
- викласти короткий зміст публікації (резюме), вказати ключові слова. Резюме має бути структурованим («Мета», «Методи», «Результати», «Висновки») з ідентичним текстом двома мовами — українською та англійською (1500–2000 знаків з пробілами і знаками пунктуації, включаючи назву статті, ініціали та прізвища усіх авторів, а також ключові слова — не більше п'яти). Резюме мовою статті подається на початку, інше — після переліку літератури;
- вступ, в якому слід стисло подати стан проблеми і обґрунтування роботи;
- у розділі «Матеріали і методи» слід подати відомості про методи дослідження в розрізі, достатньому для їх відтворення;
- розділ «Результати та обговорення» має бути коротким, підсумкова частина статті повинна бути в кінці розділу;
- висновки повинні бути короткими;
- перелік літератури оформляється в алфавітному порядку відповідно до прізвища першого автора (спочатку кирилицею, потім латиницею) та в хронологічному порядку для серії статей одного автора. Якщо у автора більше однієї публікації у списку в один рік, то необхідно використовувати 2000a, 2000b. **Зверніть увагу!** При наведенні посилання у тексті слід вказувати у круглих дужках прізвище автора та рік видання публікації. Якщо статтю написано більше ніж двома авторами, то наводиться тільки перше прізвище і ставиться «та ін.», «и др.» або «et al.», наприклад (Петренко, 1999; Іванченко, Сидоренко, 1981; Jonson et al., 2000). Назви видань в бібліографічних посиланнях повинні відповідати назві на титульній сторінці видання і пишуться мовою оригіналу.

Бібліографічні посилання оформлюють за ДСТУ 8302:2015 та відповідно до наказу МОН № 40 від 12.01.2017 р. Зразки оформлення посилань різного типу можна знайти на сайті <http://utgis.org.ua/ua/rules-ua>.

Після переліку літератури мовою оригіналу потрібно подати його англійською мовою (References) із зазначенням прізвищ авторів та назви публікації за англомовним варіантом резюме або відповідно до змісту вихідного видання. У випадку відсутності англомовних бібліографічних даних, прізвища авторів та назву видання подавати транслітерованими в романський алфавіт (латиницею) за Стандартом Бібліотеки Конгресу США, а назву роботи подавати в перекладі англійською. Для транслітерації можна скористатися Інтернет-сервісом за посиланням <http://translit.kh.ua/#ala> (в полі «Стандарт» має бути вибрано «ALA-LC»). **Для публікацій, що мають цифровий ідентифікатор DOI, потрібно його вказати в кінці посилання.**

Рисунки та таблиці подають у тексті після першого згадування. Номери позицій на ілюстраціях розміщують за годинниковою стрілкою. Кожна позиція повинна мати пояснення у підписі під рисунком. Усі позначення мають відповідати чинним стандартам. Розміри ілюстрації не повинні перевищувати розміри друкованої сторінки журналу. Легенди діаграм слід виносити у підпис до рисунку.

Рукопис статті надсилається на компакт-диску/дискеті або по електронній пошті (kunakh@imbg.org.ua) та на паперових носіях у двох примірниках. Ілюстрації додатково подають в електронному вигляді в одному із стандартних форматів (.tif, .jpg, або .gif).

Статтю підписують усі автори, вказуючи домашню адресу, номер домашнього та службового телефону, повну назву установи, її місцезнаходження.

Матеріали, надіслані без дотримання зазначених вимог, редакція не розглядатиме.

Зразок резюме

ГЕНЕТИЧНА МІНЛИВІСТЬ РОСЛИН-РЕГЕНЕРАНТІВ U. VICTORIS

О. М. БУБЛИК, І. О. АНДРЕЄВ,
К. В. СПІРІДОНОВА, В. А. КУНАХ

Інститут молекулярної біології і генетики НАН України
Україна, 03143, м. Київ, вул. Акад. Заболотного, 150
e-mail: kunakh@imbg.org.ua

Мета. З метою перевірки можливості використання розроблених раніше методів мікроклонального розмноження для збереження рідкісної лікарської рослини *Ungernia victoris* було оцінено генетичну стабільність рослин-регенерантів цього виду. **Методи.** Досліджували рослини двох типів — отримані шляхом прямої регенерації із сегментів лусок цибулин і шляхом непрямой регенерації із тривалокультурованих калюсів. Було застосовано RAPD-аналіз. **Результати.** Середнє значення відстаней Жакарда між регенерантами, отриманими із експлантів, і материнськими рослинами становило 0,5 %, між регенерантами, отриманими із калюсу, і материнською клітинною лінією — 4,2 %. Середні відстані між регенерантами, що походили із експлантів і з калюсу становили 0,7 % і 2,5 % відповідно. **Висновки.** Отримані дані дозволяють припустити, що умови культури *in vitro*, застосовані в цій роботі, забезпечують відносно високу генетичну стабільність виду при прямій регенерації *in vitro* і регенерації з тривалокультурованих калюсів.

Ключові слова: культура тканин рослин, мікроклональне розмноження, регенерація рослин, соматклональна мінливість, RAPD-аналіз.